

свѣти Тихон Задонски
ИЗГЛЕД И СИЛА ПОБОЖНОСТИ

Многи се и очигледно ста-рају да буду побожни, али пошто не пазе на речи Божије, као истинско и савршено правило, не полагајући у томе побожност, у чему се она и састоји, већ у оно, што је угодно њиховом слепом разуму и телу и тако упадају у заблуде.

Многи од њих оно што је човек написао, неприкосновено чувају, али оно што је Бог заповедио или запретио, то пренебрегавају. Реч и заповест људску чувају, а реч и заповест Божију остављају. Свуда има много таквих заблуда.

Многи сматрају побожним да се уздржавају од меса у среду, петак и друге дане, а други и потпуно ништа не једу у те дане, али од злобе, зави-

Такве жртве су угодне Богу. Дух се поштује духом. Богу није угодно све спољашње и материјално без унутарњег духа. Зато Господ говори: „Прави богомољци ће се молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће такве богомољце. Бог је Дух; и који Му се моле, духом и истином, треба да се моле“ (Јован 4, 23-24).

Поштујмо Бога, као Духа – духом, вршимо вољу Његову и заповести Његове, принесимо дух скрушени, срце скрушено и смирено за грехе наше. „Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смирено, Бог неће презрети“ (Пс. 50,19). Све напоре хришћанин је дужан да улаже, да би исправио своју душу. Бог говори нашој души, а не телу.

Нехотице људи углавном показују своје зло. Хоће да сакрију, али – не могу. Нека и показивање добра иде истим тим путем. И тек тада ће се показати истинити вишак. Ако сами почнемо да показујемо своје добре „вишкове“ – открићемо своје неутврђено срце и – растргнуће нас (Мт. 7:6). Ако будемо сакривали срце, открићемо његов вишак, и то у оној мјери, у којој смо сакрили срце... Зато што ће Господ откривати Свој вишак љубави кроз наше, за своју истину умрло, срце. Чудесан је и префињен тај закон; блажена је његова примјена. Њу видиш на скромним, на савјесним, на људима који не знају своју истину, али који својом истином сијају људима.

архиејској Јован (Шаховској)

сти, клевете, злословља и другог зла, не желе ни један час да се уздрже.

Из познања духовности природе Божије следује, да је човек дужан да Га поштује не стварима, не златом или сребром или другим вредностима, не избором хране и одеће или само видљивим церемонијама, већ духом, то јест, страхом, љубављу, смирењем, трпљењем, покоравањем своје воље, вољи Божијој и другим делима, која је Он заповедио.

Тело – то је оруђе душе, којим она делује. Језик говори, очи гледају, руке чине оно, што душа замишља и хоће. И ако душа буде исправна, то ће и спољна дела да буду исправна. Без душевне заповести, делови тела не делују.

Исправимо душу нашу, као дух, у покорност и послушност Богу. Тада ће и спољашња дела да буду исправна и тако ћемо поштовати Бога нашега духом и истином.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ

ПРАЗНИЦИ

ПРЕОБРАЖЕЊЕ

Мт. 17, 1 - 9; зч. 70; 2Пет. 1, 10 - 19; зч. 65.

архимандрит Кирил (Павлов)
БЕСЕДА НА ПРЕОБРАЖЕЊЕ

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Драга браћа и сестре, данас хришћани у читавом свету са великом радошћу празнују преславно Преображење Господа нашега Исуса Христа. Хришћани славе и радују се, празнујући овај празник, зато што славно Христово Преображење на највеличанственији начин даје утеху хришћанском срцу. Наша вера у Христа и наша у Христу нада на веч-но блаженство, постаје чврста и непоколебива, када се духом преносимо на Тавор и постајемо посматрачи Спаситељевог Преображења.

Овде, на Тавору, Христово божанство се потврђује и самим његовим Преображењем, али и јављањем двојице старозаветних пророка: Мојсија и Илије из загробног света и разговором са Њим и на крају сведо-чанством Очевог гласа с неба: Ово је Син мој љубљени, Који је по мојој во-љи, њега послушајте (Мт. 17, 5). Бра-ћа и сестре, знамо да је Господ наш Исус Христос у смирењу и унижењу савршавао своје велико служење

људскоме роду. Примивши обличје слуге, Син Божији је свуда Себе обја-вљивао као Сина Човечијег и сви су на њега гледали као на простог чове-ка. Господ је скривао своје божанство под завесом тела, само повремено пројављујући своје божанско досто-јанство чудима, знамењима и исце-љењима болесника. Припремајући се на велики подвиг крсних страдања, спаситељ је на најубедљивији начин на овој свештеној гори објавио сво-јим ученицима своју Божанску вели-чину, да би, како пева Црква, када те виде распетога, разумели твоје до-бровољно страдање, и проповедали свету да си ти заиста Очево сјај. Го-спод је видео да је вера ученика у његово божанско послање и божан-ско достојање још увек веома слаба и желео је да оснажи ту веру, којој је предстојало велико искушење – опа-сност да се поколеба. Предвидевши како ће се зли непријатељи изругива-ти над Христом, мучити га и распи-њати, а Он, као немо јагње, безпоговорно трпети и ћутати, зар нису тада могли да посумњају и по-мисле да је очигледно да он није Бог,

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

да није Син Божији, обећани Спаситељ света, већ преварант од кога треба отступити и прићи његовим непријатељима.

Али сада ученици на Таворској гори виде ово славно Преображење Господње, које људи од стварања света још нису видели и у том Преображењу већ сопственим очима созерцавају славу божанства свога учитеља и небеског сведока, осећајући при томе неисказану радост од општења са Господом.

Заједно празнујемо овај празник, браћо и сестре, верујући да ће Господ, који се преобразио на гори, некада преобразити и наша унижена тела, тако да ће она бити саобразна његовом славном телу; да ће их преобразити оном истом силом којом делује и себи покоравала све.

Празнујући преславно Христово Преображење, ми истовремено празнујемо и наше будуће преображење, које ће се свакако догодити у вечности. И како само треба да за сваког човека буде прижељкивано ово будуће, опште преображење,

У свом племенитом стремљењу ка достизању овога славног преображења, браћо и сестре, неопходно је имати на уму следеће: Човек се састоји из тела и душе и стога нашем телесном, спољашњем преображењу, треба да предходи унутрашње преображење, преображење душе. Заправо након унутрашњег преображења обично следује и спољашње преображење. Мрачан је као облак, човек у стању гнева, мржње, зависти, који проводи свој живот у злим делима, предан пороку или који се предао очајању. Али чим се човек потруди да стекне кротост, добродушност, мир, љубав, да остави свој порочни живот, у души му постаје чисто, спокојно и он се сав преображава. Зато, уколико хришћанин жели да се преобрази споља, потребно је да се најпре преобрази изнутра.

Осим тога, треба приметити да се преславно Преображење Господа нашег Исуса Христа догодило тада, када је његова душа била обузета мишљу о предстојећем му крсном

Требало би да божанственом тајинству приступиш са великим умилењем, скрушеношћу и свешћу о својим греховима. Велика је милост Бога који снисходи да би ступио у тебе, не одвраћајући се због мноштва твојих грехова. Напротив, услед Своје безграничне љубави и благонаклоности Он долази да би те посветио и удостојио да постанеш Његово чедо и санаследник Његовог Царства.

Величанствена је божанствена Литургија! Када Бог погледа на Свог смиреног служитеља, он мора снажно осетити величанственост Литургије! Колико она помаже онима, који се на њој помињу! Колико је Бог почаствовао човека уздижући га током сваке Литургије међу ангелске чинове и хранећи га свесветим Својим Телом и Крвљу!

старац Јефрем Филошејски

како је неопходно да човек чешће размишља о њему и да уложи све своје старање да га се удостоји!

подвигу и смрти. Очигледно је да је мисао о Крсту била преовладајућа мисао Богочовека пред овим вели-

ким догађајем, па и у време самог Преображења на Тавору и имала је веома велики утицај на њега. Тако је мисао о Крсту допринела Преображењу. Као што из мрачног облака блесне снажна муња, тако је и за мишљу Господа о Крсту, за одлучношћу да га подигне на своја рамена природно следовало његово Преображење.

У таквој истој тесној вези у којој се налазе Христово Преображење и Христов Крст, налазе се и наше преображење и наш крст. Само при не-

узишао на високу гору и молио се, учећи и нас тиме да се ослободимо земаљских уза и да се чешће узносимо мислено ка горњем, небеском, самим тим чистећи своја чула и ум од животне сујете и пристрасности.

Обратите вашу побожну пажњу, браћо и сестре, на то да су Христови апостоли осетили најзвишеније блаженство само тада када су се удостојили да созерцавају славу свога божанског учитеља. Та нас околност уверава да човек једино у Христу може имати истинску и нај-

Опште правило умереног уздржања састоји се у томе да свако према снази, према стању тела и узрасту једе онолико хране колико је потребно за подржавање телесног здравља, а не колико захтева жеља за преједањем. Онај ко не држи подједнаку меру, него час прекомерно пости, час се преједа, штети како молитви, тако и целомудрености: молитви – зато што од неједења не можете да буде бодар, због немоћи нагињући ка сну; а целомудрености – зато што огањ плотске похоте, који се распламсава од прекомерне употребе хране, продужава да дејствује и у време строгог поста.

їрейодобни Касијан Римљанин

прекидном сећању на свој крст и при његовом постојаном и безропотном ношењу, дешава се наше благодатно преображење овде и припрема се будуће славно преображење на небу.

Како се савршава преображење душевног човека у духовног? Уз помоћ крста, који се састоји из тешких напора у самоисправљању и самоусавршавању, када се хришћанин принуђава, одложивши старог човека са својим греховним страстима и навикама, стремићи врлини, пријањајући само ономе што је истинито, добро, чисто, љубазно, праведно, хвале достојно, од чега настаје једино врлина и похвала.

Јеванђеље приповеда о томе да је Господ, ради свога Преображења,

узвишенију срећу и та је срећа једина коју нам нико не може одузети. Свака друга срећа – срећа без Христа јесте привидна, обманлива, променлива и те лагодности које она обећава низвргавају човека у у бездну неизбројивих и тешких страдања.

Дакле, драга браћо и сестре, уложимо са своје стране сваки напор да се изнутра очистимо од сваког порока, да се не би у нашем срцу зацарио грех, већ Христос. Тада ћемо се и ми удостојити благодатног преображења у будућем веку, чега нека нас удостоји Господ Исус Христос, коме са Оцем и Светим Духом нека је част и слава у векове векова.

Амин.